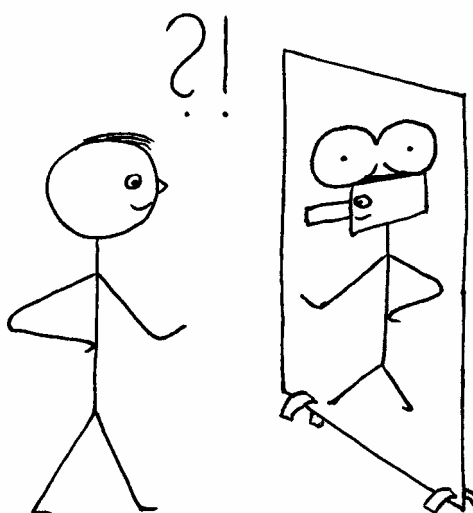

Csak elszántaknak!*

*akik vállalják a hétvégenkénti 3 és fél órás foglalkozásokat

Indul az AVK, az Audiovizuális Kommunikáció Szakkör.

Két éven át, a 10-11. évfolyamon megtanítja a résztvevőket fényképezni,
hangfelvételt készíteni, videokamerával bánni –
de legfőképpen a képi, vizuális nyelven kommunikálni.

1. A szakkör története

Az AVK 1988. szept. 24-én tartotta első foglalkozását 20, zömmel harmadikos érdeklődő részvételével. A sok jelentkező és különböző elfoglaltságok miatt két csoportra bontva, szombat, illetve vasárnap délelőtt folytatódott ezután a munka. Először az állókép hatáselemeinek ismertetése, a fényképezés fizikai, technikai, esztétikai elemeinek elsajátítása és a diakép-sor készítése volt a szakkör első 10 foglalkozásának anyaga; ezt foglalta össze az iskolanapra készített és nagy sikert aratott „Így tanulunk mi” hat kis jelenetből álló, zenével kísért diaporámánk.

Hangtechnika következett: akusztikai ismeretek, a hangfelvétel technikája, ismerkedés fél-professzionális erős magnetofonnal, kisebb hangstúdió összeállítása keverővel, különböző hangforrásokkal. E szakaszt a „Honnan, miért, hová?” hittani pályázatra készített „Élni jó?” c. interjú-részletekkel kombinált hangjátékunk zárta le január végén.

A második félévet az előzményekre szervesen épülő, a képi és auditív kommunikációt egyesítő videotechnika megismerése töltötte ki. Az előzőkhöz hasonlóan itt is technikai, nyelvezeti és esztétikai szempontok váltakoztak, elméleti és gyakorlati foglalkozásokon. Megfelelő beosztással megoldható volt, hogy mindenki kamerához juthatott, és editálást, „vágást” is végezhetett. A tanév végén készült el a „Láthatatlanok” c. krimisci-fi paródiánk, amelynek operatőrei, vágói, világosítói, hangtechnikusai és szereplői is a

diákjaink voltak. Ezt a 40 perces filmet azóta iskolanapon többször is vetítettük, mindig tetszést aratott.

Az ezután következő tanévben az AVK hivatalosan nem működött. A szakkörös diákok legtöbbször negyedikes volt, felvételre készült; így csak alkalmanként (osztálykarácsony, ballagás stb.) kérték el kisebb felvételekre a kamerát. Viszont ebben a tanévben vált az itt folyó munka kicsit szélesebb körben is ismertté: a katolikus középiskolák debreceni konferenciájának egyik esti programja a szakkörhöz kapcsolódóan készült „Válaszúton” c. hitoktatási videofilm megtekintése volt; számosan látták és kértek belőle másolatot.

1990. októberében az előző tapasztalatoknak megfelelően második diákokkal indult újra az AVK, mégpedig az alaposabb és gyakorlatiasabb képzés érdekében az anyagot két évre elrendezve: félév állókép, félév hang, egy teljes év videó. 16 diák jelentkezett a „Csak elszántaknak!” jellegű tájékoztatóra, és közülük 12-en végig meg is maradtak, bár a szakkörön való részvétel minden szombat reggel ½ 9-re való beérkezésüket igényelte, és többen is távolról bejárók voltak. Míg az első kurzusból mindössze egy diák jelentkezett audiovizuális irányú továbbtanulásra, addig ebből a másodikból öten-hatan életre szólóan „megfertőződtek”. A szakkör szeretne valóban olyan szellemi műhellyé is válni, amely a keresztény tömegkommunikációnak, az egyházi videoszolgáltatásnak, a katolikus rádiózásnak-tévésznek posztjaira felkészült és elhivatott embereket indít.

Az első AVK-év lezárására és az ismeretek kamatoztatására nagyszerű alkalom volt az első audiovizuális tábor 1991. július 5-14. között Zagyvaszántón. Meghívásra, egy film forgatására mentünk le, és közben sok más, képi és hangtechnikai tevékenységre is sor került. Filmünk utómunkálatai november végére fejeződtek be, azóta az „Úton” számos plébániai közösséghez eljutott.

A szakkör életének lepezsgőbb időszaka a legutóbbi, az 1991/92-es tanév volt. Nemcsak a minden szombat délelőtti népes 3-4 órás foglalkozás tette érzékelhetővé jelenlétünket az iskola életében, hanem még inkább kameránk - sőt februártól kameráink - feltűnése az iskolai rendezvényeken, farsangon, táncvizsgán, szalagavatón, diákszínpadai előadásokon, osztálykirándulásokon, érettségi banketten stb.... A második félévre a szakkör tagjai valóban elérkeztek az önálló videoalkotások készítéséhez, és éltek is a lehetőséggel, hogy kamerát kaphatnak, illetve utána össze is szerkeszthetik, kísérőhanggal is elláthatják művüket. Az első ilyen önálló produkció az iskolanapra készített 1 perces hangulatos iskolaismertető volt, majd utána különböző, az iskola falain túlra is kilépő riportok következtek: Vízvári tanár úrról és bábjairól, egy harmadikos diák érdekes rajzairól, egy ismerős asztalosról, pingvinekről és gondozóikról. Diákjaink felkérésekre egyházi videotevékenységet is végeztek: húsvéti misztériumjátékot rögzítettek a Bosnyák téri plébánián, egy résztvevő által felvett nyersanyagból 15 perces összefoglalót szerkesztettek a czestochowai gyalogos zarándoklatról, 20 perces riportot készítettek az Emmausközösség egynapos és félórásat az Országos Ifjúsági Vezetőképző („Hajszoló”) háromnapos hétfégi összejöveteléről.

A diaporáma kissé háttérbe szorult, de most sem szünetelt: több helyen is (pl. a Patrona Hungariae gimnázium kápolnájában) vetítéseket tartottak a szakkörösök a Passió és az Ave Maria műsorokkal, illetve újra és újra a már említett „Így tanulunk mi”-vel, továbbá elkészítették a „A negyedik király karácsonya” francia diaporáma magyar változatát.

A játékfilm-készítés felé is történtek kezdeményezések. Az egyik AVK-s team 10 perces alkotása a „Péntek délután”; egy másik team pedig egy rövid, ötletes klipet készített. A második kurzus működését is egy kisjátékfilm zárja le: ennek forgatása a 2. AVK-tábor (1992. június 6-18. Budapest) fő tevékenysége volt. Az utómunkálatok remélhetőleg nyáron befejeződnek, hogy a jubileumi ünnepekre bemutatható legyen. E harmadik nagyobb lélegzetű filmünk címe „A válasz” lesz, témája pedig a piarista hivatás - ma.

Mostani szakköröseink az új tanévben negyedikesek, érettségire-felvételre készülők lesznek. Ha akarják, szabadidejükben továbbra is használhatják a szakkör felszerelését. Azonban az AVK szeptembertől újra a másodikokhoz fordul majd, hogy újra hívja „az elszántakat” ennek az új kulturális médiumnak, modern kommunikációs nyelvezetnek a megismerésére és felhasználására.

2. A szakkör külső kapcsolatai

Az AVK a Budapesti Piarista Gimnázium rendes diákköre, azonban sok szállal kapcsolódik iskolán kívüli sze-

mélyekhez, intézményekhez is. Ezt a szakkör újszerű, (még) nem tantárgyi jellegű irányultsága indokolja, két irányban is. Ahhoz, hogy előrébb léphessen, speciális szakmai közeg segítségére szorul; a már meglévő tudásából és tapasztalataiból pedig egy iskolánál „szélesebb sávban” is tud sugározni.

Gazdagította szakkörünket a Magyar Televízió katolikus műsorainak vezetőjével, Téglásy Ferencsel való személyes kapcsolat, ami pl. a nyári tábor idején forgatáson, stúdiólátogatáson való részvételt is jelentett. Hangtechnikában és a diaporámát illetően is tudunk olyan ismerőshöz fordulni, aki a témakör szakavatott ismerője, munkahelyén, otthonában stúdiófelszereléssel is rendelkezik, és fel is ajánlotta segítségét (Keppinger Károly és Seregély István). A francia ACNAV (Audiovizuális Hitoktatási Intézet) konkrét anyagok, folyóiratok küldésével, illetve szakembereinek barátságával és tanácsaival segíti munkánkat; a Videokomp diák művészeti stúdió pedig azzal, hogy felszerelésének használatát egyes diákjaink számára megengedte.

Amit pedig mi tudtunk már eddig is adni másoknak: igazgató úr jóváhagyásával az előbb említett Videokomp hat tagját az elmúlt tanévre vendéghallgatóként befogadtuk, tevékenységüket tapasztalatainkkal és anyagainkkal támogattuk. A Patrona Hungariae Gimnáziumban három évvel ezelőtt a videoszakkör beindulásánál - főleg technikai kérdéseknél - többször is besegítettünk. A szakkör felszerelése, anyagai és a tanmenetünk elején lévő „Képkola” szerepelt a Katolikus Társadalomtudományi Akadémia (KATTA) Tömegkommunikációs Tagozatának négy idei előadásán. Az AVK két hosszabb videoalkotása - az Úton és a Válaszúton - és két diaporáma (a Passió és az Ave Maria) bekerült a VITEO Katolikus Videobarátok Egyesülete kölcsönözhető filmgyűjteményébe, és így szélesebb nézőközönséghez jutott el. A jövőben is a jól szerkesztett, igényesen felvett műsoraink számíthatnak erre. A VITEO működésébe egyébként szakkörös diákjaink a tanév végétével konkrét ügyelet vállalásával is bekapcsolódtak, másfelől pedig az AVK előbb már említett egyházi videoszolgálati tevékenysége a VITEO egyesületen keresztül szerveződött (ezen keresztül jöttek a felkérések).

3. A szakkör felszerelése, anyagi helyzete

Az aktív audiovizuális tevékenység nem olcsó dolog, bonyolult és így drága készülékeket feltételez. Ezekkel kapcsolatosan több célt és elvet tűztünk ki magunk elé:

a./ Olyan - akár használt - készülékek beszerzése, amelyek alkalmasak igényes munkára, de nincsenek ellátva felesleges, „blikkfangos” extrákkal. Gondos utánjárással olyan egyszerűbb megjelenésű típust választunk, amelynek szolgáltatásait valóban át is fogjuk érteni és fel is fogjuk használni. A tudást, hozzáértést fontosabbnak tartjuk a pusztán technikai lehetőségeknél; elsősorban a szakértelem és nem a drága felszerelés segítségével szeretnénk jó alkotásokat készíteni.

b./ Így a készülékeinket meg szeretnénk fosztani "státusz-szimbólum" jelentésüktől, és velük nem hencegni, hanem dolgozni akarunk, sőt közérdekű szolgálatot ellátni. Számunkra munkaeszközökké válnak ezek, mint ahogy az audiovizuális tevékenység is a szakköri hónapok során a szórakozás szférájából átlép a tanulás és a munka közegébe. Jó filmet csinálni kemény, összeszedett, pontos erőfeszítést jelent.

c./ A készülékek bonyolultsága gondosságra, rendszeretetre kell, hogy vezessen. A gondatlan kezelés következményei rögtön mutatkoznak: gyengébb minőségű lesz az elkészült anyag, vagy meghibásodik a készülék. Diákjaink alkalmazkodtak ehhez, a négy év során csak egészen kis meghibásodásokat okoztak; nyugodtan rájuk lehetett bízni százezeres értékű berendezéseket. (Ez is a szakkör egyik célja volt.)

d./ Szakkörünkkel mintát szeretnénk adni ezen drága eszközök közösségi használatára, továbbá „demokratizálni” is szeretnénk ezeket: olyanok számára is hozzáférhetővé tenni, akiknek otthoni körülményeik ezt nem engednék meg. Ezáltal a diákjaink között meglévő anyagi különbségeket - reméljük - sikerül némileg relativizálni.

Az AVK felszerelésének bázisát Franciaországban (használtan) vett berendezések alkotják: a diaporáma felszerelés a speciális audiovizuális kazettás magnóval, egy videó 8-as kamkorder, egy sokoldalúan használható, hordozható VHS képmagnó a hozzátartozó kamerával, és egy mindennel ellátott fényképezőgép. Az évek során itthon sikerült venni jó orsós magnókat, mikrofonokat, felvevő-lejátszó képmagnót, hordozható kis TV-t, keverőt,... és számtalan apróbb eszközt. Adományból lehetőség nyílt egy komoly editáló videó 8-as asztali képmagnót, kameraállványt és editáló-pultot beszerezni, az iskola költségvetéséből pedig előbb egy videolámpát, majd pedig idén 60.000 Ft-ért egy második (használt) videó 8-as kamkordert. A menet-közbeni javítások költségét az iskola fizette, két képmagnónk nagyobb meghibásodásánál ezek számottevő, tízezer nagyságrendű összegek voltak. Idén és tavaly is megpályáztuk a Szent József Alapítvány segítségét, a kapott összeg (tavaly 15.000 Ft, idén 23.000 Ft) egy része nyári AV-táboraink finanszírozására ment, másik részén pedig újabb videolámpával, állvánnyal bővítettük felszerelésünket.

Ha mindent összeszámolunk, készülékeink, tartozékaik és anyagaink összértéke 600.000 Ft körülire becsülhető. Reményünk és vágyunk, hogy amint az iskolában ez lehetővé válik, a Fizikus Klubhoz hasonlóan az Audiovizuális Klub is kap olyan helyet, ahol stúdiót berendezve, illetve készülékeit megfelelően tárolva, lehetővé tudja tenni a könnyebb és hatékonyabb munkavégzést és többek hozzáférését az eszközökhöz.